

מסורת הש"ס

א [בכורות מו. ט] נקמן
מ. א [נעיל ית. בכורות
כב. ט] ונתפסות פ"ד
ה"ג. ט [ע"י פש"י ומו"ק
חולין י: ד"ה דמן מביא
וע"פ פש"י בחולין לא ד"ה
וע"ר. א] ר"ה כו: ע"פ,
א סוכה לב: ט סוכה י:
נסתדרין ד. ט [אבלות פ"ג
מ"ו [סוכה י. א. י] כל"ס פ"ה
מ"ב. ט [נקמן מ. ט] ופ"ד
ה"ג. ט [ע"י ומו"ק ע"י סוף
ד"ה בפלוגתא. ט] וסוכה
לב:

הגהות הב"ח

א רש"י ד"ה שחמוץ בידו
אחיה אין כה:

מוסף רש"י

בכור לנחלה. ליעול מי
שנס, ואין בכור לבדן.
למח פשוטו לנחן ה' סלעים
[בכורות מו.] יוצא דרך
דופן. ע"י סם נפתחו עיני
והואיל את העובר לחן
ומתפלת [קטן טו.] שליא
בבית. שהפילה האשה שלא
ואין ול יכיר בה [בכורות
כב.] הבית טמא. א"כ אם
אין ול נראה הבית טמא
משום אכל המז (וע"י יח.)
דקטני טמא לחן שליא
גלה ול, אלא שנימק.
ואפ"כ בית טמא דשמה
לא ימנע עד שליא וקודם
שנולד טמא את האם
[בכורות כב. ושו"ס.] ונראה
דמן חבריא. ע"י הסיכה.
ולי נראה דלשע"י זעירא
היה קודם דמן חבריא ממני
הסיכה [חולין לא. וע"י
יב.] שדרו של לולב. ללד
מעלין. שטלעס ארומס
למעלה לאחר שכלתה השדרה
שאלו עד עליו דבוקין ועו"ק
בו [סוכה כב.] שיהא יוצא
מן הדרס. כסם שהוא גסה
בנימו מילין [שו"ס.] שותים.
דפוט של סוכה [סנהדרין ד.]
מומחית ולפניה ממן גלס.
או דרומית מערבית [סוכה ד.]
בהלכות. שגלות [סנהדרין
טו.] גלוקר כל הסוכה
ונכנסה, אחד לארסה ואחד
לחכה [סוכה ד.] כשיעור
מן סוכה [שו"ס ד.] שלישית
אפילו טפה. ברוס י'
טפחים [סנהדרין טו.] דכי
אגמיה דחמנה למשה מטיק.
דשכלשית קני ליה טפח
[סוכה ד.] טפח על טפח
עד רום טפח. הלכה למשה
מסיני הוא, אכל פחות מטפח
לא מביא וכו' חולין, לא מביא
את טומאה, א"כ טומאה
חמת ראש אחד וכלס חמת
ראש שני והיא קורה ארובה
ורבסה טפח ורואיה ללד
טומאה, לא מייתי. משום
דלכא רוס כספק טפח ממנו
ולקרקע, ולא חולין. א"כ ש'
כלי על גבה כנגד טומאה
אפילו עד לקרקע טומא,
דטומאה נראה שאין לה אכל
טפח כונקעט ועולה [שו"ס י']

גבי בכורות. דקמני (בכורות דף מו.) המפלת סנדל הבא אחריו כצור
לנחלה ואין כצור לכהן: **למאי הלכא.** קס"ד לנא אחריו לסוף שנה
או לסוף שנתיים קמיידי ולי"ל סנדל והלא בלא סנדל פטר ולד
דבהדיה את הבא אחריו. ומשני לנא אחריו כלומר לכך הוצרך סנדל
אם יאל ולד שעמו אחריו היו כצור
לנחלה ולא כצור לכהן: **גבי כריסות.**
בפ"ק (כריסות ז:.) לענין חיוב קרבן:
למאי הלכא. תיפוק ליה דמשום
ולד שעמו תצדיא קרבן: ולד יוצא דרך
דופן ע"י סם למיחיה קרבן
דכמיז גבי קרבן [ויקרא יג.] אשה כי
תוריע וילדה זכר עד שחלד ממקום
שמורעתי: **ולר' שמעון כו'.** לקמן בפ'
יואל דופן (דף מו.) **כשם יואלין.**
סנדל וולד שעמו: **כרובין.** דבוקין זה
זה ולא דבוקין ממש ומדיאלאין יחד
אי אפשר שמתגיבין צינתיים: **שמע**
מינא. מדחוכר סנדל גבי כריסות
משום גירות וכגון שילא ולד מחלה
ואחר כן סנדל וגבי בכורות כגון שילא
סנדל מחלה כדאוקמינן לעיל דפוטרי
ולד מחמם סלעים ומניח דבצת אחת
יואלין שמע מינה אין שוכבין זה אצל
זה **דא"כ** לא משכחת לה שילא זה
קודם זה אלא האי כרובין דקמני הכי
הוא מכרך כריך ליה ולד לסנדל
אפלגיה דראש הולד תחוב כנגד טיביו
של סנדל: **ומשלחיה ליה כלפי רישיה.**
כלומר דחפו ולד כראשו לסנדל כלפי
חוץ: **גבי בכורות.** דבעינן שילא
הסנדל מחילה כגון שילא דרך ראשיה
כו' מולומינן. שוכבין זה אצל זה:
ואיפוך שמעפסתא. מיימרת דרז פפא
דלמר בכורות שילא דרך ראשיה:
פריך. אומן צידד למעלה ואינו ממנה
לנאט וסנדל מחליק ויואל קודם: **שריק.**
מחליק: הויא לידא. דקיימא לן כצאי
פירקא (דף כח.) יאל ראשו הכי הוא
כילוד אכל סנדל עד דנפיק רוצא דאין
ראש נפל כשוד דהכי אמרינן בכורות
(דף מו.) אין הראש פוטרי צנפלים
דלנפיק סנדל למגירה וטעמא:
בתני' פנים טמא. משום אכל
המת וולד הוה צה ומת: **נימוק הולד.**
ונעשה דס ונתערב צדס הלידה וצטל
כרוז: **גב' וסופא.** כשהיא הולכת
ורוחת הויא רחצ כתרוממוס. לישנא
אחרינא גרסינן בתוספתא^א וראשה
דומה כתרוממוס: **שיאחזנו בידו.**
אחיה^א לית צה טפח שהטפה
לרעב אצבעות בגדול: **שדרו של לולב**
לריץ שילא יואל מן הדס טפה.
לנד אורח העלין. שדרה קרי כל זמן
שהעלין הולכין ומתחברין ומוסיפין
ואחר שכלתה השדרה גבוהין אורח
העלין למעלה: **חולא הויא.** דליכא
שמעתתא אלא האי דשדרה דלמר ר'
יוחנן: **אמר אצני.** לא תימא תני ר'
חייא אצני טפח דמושע מתני' היא
אלא אימא אמר רבי חייא ומנפשה
קאמרה ורבי חייא תנא ואמורה הויא
הויא דלמר מנפשה צלשון מיימרת

המפלת חתיכה פרק שלישי נדה

סנדל. לית ליה חיותא עד שיאל רוצו אכל ראשו לא אע"ג
דשמואל דלמר אין הראש פוטרי צנפלים אימותב צ"י יש
כצור (בכורות דף מו.) נפל דלית ליה זורת פנים עדיק מנסדל והא
דקאמר ולד דלית ליה חיותא מדנפיק רישיה לאו דוקא דלית ביה
חיותא דהא אפי' לית ביה חיותא
כיון דאימותב שמואל ועוד דמשמע
צירושלמי דולד שעס הסנדל אינו
מתקיים אלא כלומר שראו דלית
דחינו שנגמר צורת פנים ור"ח
גרים ולד דלית ביה חיותא מדנפיק
רוצי' סנדל דלית ביה חיותא מדנפיק
כוליה פי' רוציה רוצ הראש כוליה כל
הראש אכל כל הגוף פשיטא דלא כריך
דרוצו ככולו: **שדרה טפה.** ור"ח
מקשי הך צרייתא לרז יהודה אמר
שמואל דלמר' כריך שילא לולב מן
הדס טפה ולא מלריץ שדרה שפליג
על ר' פרכי וי"ל דלא מתניא צ"י ר'
חייא וצי ר' אושעיא אי נמי בצרייתא
לא מני שדרה אלא שהש"ס קצע
צרייתא שדרה משום דקיס לן הכי
ואס תלמר דטפח זה קטן דמפרש
התס אומה צת ה' טפחים עשה
אומה צת ו' לא מהס ג' להדס
ואחד לולב יש לומר דמכל מקום
כיון דליכא שס טפח עליה חשיב
ליה הכא עס שאר טפחים אי נמי
טפח דלולב לא קאי אטפחים קטנים
ולא קאי קטנים כ"א אטפחים של
הדס: **ורתן צ"בא.** ואס תלמר
והא ליתא כדמוכר את הספינה (צ"ב
דף פט.) קנה של מאזנים טפח וצהעור
והרועז (חולין דף קכג.) כצדי אחיה
טפח גס צטרפות י' דשעורו טפח
ולפי דמסקנא דלא אייתי דצדקין
אלא דכדמיז ולא מפורש שיעוריה
אחי ספיר: **מן התנור טפה.**
היינו להוילא הטומאה שאס נטמא
התנור ממנו טמא היה דחשיב
כגוף התנור דאף על גב דאין התנור
מקבל טומאה מגבו אס נטמא מוכו
גבו נמי טמא דלמר פ' צ"ב דברים
(בכורות דף צג.) דנטמא תוכו כולן
טמאין וצת"כ נמי אמר מרובה מדת
לטמא ממדת ליתמא שטמא אחרים
מגבו ואינו מייטמא מגבו ויד דין גב
יש לה ואס נגע השך ליד לא נטמא
התנור כדלמרין בתוספתא^א (צ"ק
דכלס פ"ו) אין טומאה לכלי חרס אלא
ממכו ויסקטו צלצד חלל קמני על
ידו וצהעור והרועז (חולין דף קיח.)
דבעי לממר יד להכניס יעמיד
התוספתא כנזור שאין לו יד:
אכל

תרתי חדא היא אמר אביי אימא אמר רבי חייא אוזב טפח ותו ליכא
והאיכא ט' טפח על טפח על רום טפח מרובע מביא את הטומאה וחוצין
בפני הטומאה טפח קאמרינן טפח על טפח לא קאמרינן והא איכא צ"ב אבן
דיוצא מן התנור טפח ומן הכירה שלש אצבעות חבור כי קאמרינן היכא
דבצייר מטפח לא חזי אבל הכא כ"ש דבצייר מטפח יד תנור הוא והאיכא
תנורי

היה קטן שהוא טפח אורח וטפח רוחצ ורוס חללו טפח: **מציא הטומאה.** אס כזית מן
המת בלד זה וכלי בלד זה הוה טמא כלי מחמת אהל המת: **וחוצין בפני הטומאה.** אס טומאה תחתיו וכלי על גביו הכלי טהור. ולהכי נקט
על רום טפח דאי הוה חלל רומו פחות מטפח הויא טומאה רצוה ונגדו למעלה עד לקרקע טמא כדלמר' כהעור והרועז (חולין קט.) ולענין
אחיו טומאה נמי לא מיימי דלאו אהל הוא: **ספור.** מקום שפיתת שמי קדרות. כירה ט' מקום שפיתת קדרה אחת: **חבור.** וכתנור דמי מפני
שצריכה לתנור להיות לו יד שאס נטמא התנור פת שעליה טמא שהתנור אע"פ שאינו מקבל טומאה מגבו מטמא הוא את אחרים מגבו
כדלמר בתורת כהנים [שמיני פרשה י] הלכך ידו אע"פ דלית ליה אורי טמא אכל יתור מטפח עומדת ליעטל שילא גדולה יותר מדלי ולא הויא יד:

תנורי

עין משפט
נר מצוה

בו א מ"י פ"ב מהלכות
תולדות ה' י סגנו ענין
אז טוש"ע פ"ח ט' רעו עסקי
ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
בכורות א' יד סגנו
ענין קמח טוש"ע י"ד סימן
שס עסקי כג:
בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהל' פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו:

בו ב מ"י פ"ח מהלכות
אסורי ביאה הלכה י'
ופ"א מהל' תוספרי כפרה
הלכה ו: